

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/142/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818010258
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6818010258.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného Y. O. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr.zák. na verejnom zasadnutí dňa 21. februára 2019, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 24.09.2018, sp.zn. 2T/126/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného Y. O. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 06.05.2018 o 20.05 hod. v Y., ul. M.R.B. v supermarkete Tesco z regálu s alkoholom odcudzil 0,5 litrovú fľašu vodky zn. Nicolaus v hodnote 6,59 Eur tak, že z nej odstránil zabezpečovacie zariadenie, vsunul si ju za nohavice a prekryl tričkom, takto prešiel cez pokladňu bez toho, aby za tovar zaplatil, čím TESCO STORES, a.s., so sídlom v Bratislave spôsobil škodu vo výške 6,59 Eur,

napriek tomu, že rozhodnutím Okresného úradu Rimavská Sobota, č. OU-RS-OVVS-2017/010048 zo dňa 15.08.2017, právoplatným dňa 25.10.2017 bol za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1, zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch postihnutý pokutou vo výške 50,- Eur

a trestným rozkazom Okresného súdu Revúca zo dňa 11.04.2018, sp.zn. 0T/15/2018, právoplatným tým istým dňom, bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr.zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l) Tr.zák., § 37 písm. m) Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej strane škodu vo výške 6,59 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho, v tom čase ešte ustanoveného obhajcu, a to písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 13.11.2018 proti výroku o treste. Argumentoval tým, že prvostupňový súd mu uložil neprimerane prísny trest vzhľadom na všetky okolnosti prípadu. Svoju vinu priznal, skutok oľutoval už v priebehu prípravného konania, a aj na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine. Zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie vyplýva, že jeho pobyt na slobode nie je z psychiatrického hľadiska nebezpečný, posledný nepodmienečný trest odňatia slobody vykonal v septembri 2018 a zo správy ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica vyplýva, že sa počas jeho výkonu správal dobre, dodržiaval poriadok a disciplínu, nebol sním žiadny problém. Na to sa vrátil ku svojej družke, s ktorou vedie riadny

rodinný život a zároveň sa snaží zamestnať. Na druhej strane si bol vedomý, že sa v minulosti dopustil viackrát trestnej činnosti, ktorá súvisela s požívaním alkoholických nápojov, ktorým už v súčasnosti vo zvýšenej miere neholduje. Prijal by aj uloženie trestu odňatia slobody v dlhšej výmere, avšak s tým, aby mu bol výkon tohto trestu podmienienečne odložený, a to prípadne aj za súčasného uloženia probačného dohľadu. Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. a následne podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol sám tak, že vyhovie jeho odvolaniu v celom rozsahu.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, navrhol zástupca krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné, nakoľko napadnutý rozsudok považoval za zákonný a správny a trest uložený obžalovanému za primeraný.

Krajský súd ako súd odvolací zistil, že odvolanie bolo podané obžalovaným ako oprávnenou osobou, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o otázku viny, okresný súd na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 7 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že sa cíti vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr.zák., v dôsledku čoho bol výrok o vine nenapadnuteľný odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a na jeho výkon ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku na č.l. 3 a 4. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť, správne zobral v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr.zák. do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Obžalovanému poľahčovalo, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr.zák.), príťažovalo mu, že už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm. m/ Tr.zák., avšak na posledné odsúdenie, uvedené v odpise z registra trestov v bode 14, neprihliadol). Keďže v dôsledku rovnováhy poľahčujúcich a príťažujúcich okolností nedošlo k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ani k zvýšeniu jej dolnej hranice, preto mu súd mohol uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky.

Obžalovaný bol doposiaľ 8-krát sankcionovaný za priestupky, zároveň bol 14-krát súdne trestaný pre rôznu úmyselnú trestnú činnosť, avšak na v skutkovej vete citované rozhodnutia o priestupku a poslednom odsúdení nebolo možné prihliadať, nakoľko by to bolo duplicitne v jeho neprospech a v rozpore so zákonom. Uloženie trestu vo výmere 6 mesiacov, t.j. na dolnej hranici trestnej sadzby, možno považovať za primerané, prihliadajúc najmä na závažnosť trestnej činnosti, vrátane výšky spôsobenej škody. Na druhej strane by však bolo podmienienečne odloženie výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu v rozpore s ust. § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák., vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý má bohatú kriminálnu minulosť a dokonca sa dopustil tzv. špeciálnej recidívy. Z tohto dôvodu mu bolo nevyhnutné na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho nápravu uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, napokon doposiaľ vykonané tresty, vrátane nepodmienečných trestov odňatia slobody, evidentne nevedli k jeho náprave, ani k dosiahnutiu účelu trestu, pretože obžalovaný trestný čin spáchal napriek predchádzajúcim odsúdeniam. V odvolacích námietkach uvedené skutočnosti obžalovaným možno do určitej miery akceptovať, avšak nie v takom rozsahu, ktorý by znamenal iné rozhodnutie o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody.

Prvostupňový súd nepochybil ani v tom, keď obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže tento bol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest zodpovedá všetkým zákonným kritériám, a jeho výkon zabezpečí dosiahnutie účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr.zák., pričom v dostatočnej miere obsahuje prvky represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie.

Výrok, ktorým bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej strane škodu v spôsobenej výške, obžalovaný, ani iná oprávnená osoba odvolaním nenapadla, preto ho odvolací súd nepreskúmaval.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd odvolanie obžalovaného v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.